

Jeg vil gerne spørge hr. Søndergaard: Er det kritisabelt, således som hr. Søndergaard fremstillede det, at man i lørdags sagde noget om at modtage flygtninge og i søndags sagde noget andet? Er det ikke rosværdigt, at når der indtræder nye begivenheder, der opnås ny viden, og man så ikke har været forudseende nok, er man i det mindste så fleksibel at ændre sit standpunkt, som altså godt kan være forkert om søndagen, selv om det kan have været rigtigt om lørdagen? Det synes jeg hr. Søndergaard skulle rose regeringen for og ikke det modsatte.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Søndergaard om, hvilke forslag Enhedslisten har til beskyttelse af de hundredtusindvis af flygtninge og fordrevne, der i øjeblikket befinder sig i eller er på vej til den nordlige del af Albanien. De sulter, de fryser, de rammes af sygdom, de udsættes for kriminelle bander og lignende.

Hvad agter Enhedslisten at foreslå, at der skal gøres i situationen og inden for hvilken tidsramme?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Efter vores opfattelse er der to opgaver, som er centrale. Den ene er massiv nødhjælp, herunder sikring af den nødhjælp. Det er en sikring, som om nødvendigt må ske med militære midler, og det er derfor, vi har foreslået, at man forsøger at indhente et FN-mandat til en rent humanitær opgave, ligesom det var tilfældet i Bosnien, men der må netop ikke ske en sammenblanding med NATO-styrkerne.

Jeg tror sådan set, at der vil være mulighed for at få afprøvet den mulighed lige så hurtigt, som der har været mulighed for at få afprøvet, om det danske Folketing tilslutter sig det her. Det er vores ene konkrete bud.

Det andet konkrete bud, og det er selvfølgelig noget, der især omhandler Makedonien, er, at vi tager et meget større antal flygtninge ud, for, vil jeg sige til hr. Melchior, situationen skiftede jo ikke i Makedonien mellem lørdag og søndag. Der skiftede ikke nogen situation. Situationen var nøjagtig den samme, og enhver, der har bare den mindste smule kendskab til situationen i Makedonien, ved, at den etniske balance i Makedonien er af meget stor betydning, og en massiv indvandring eller indflugt af

flygtninge til Makedonien kan betyde en alvorlig krise, som på grund af Grækenlands og Bulgariens og Albaniens forhold til Makedonien kan udvikle sig til den mest alvorlige situation på Balkan, den mest alvorlige situation.

Derfor var det selvfølgelig en åbenlys opgave at sørge for, at de flygtninge, som de serbiske nationalister havde fordrevet fra Kosova til Makedonien, kom videre til andre lande. Det var en central opgave med henblik på at sikre stabiliteten i Makedonien.

Hvad var budet fra den danske regering? Det var først: Man skal ikke gå Milosevics ærinde. Da man så havde gentaget det adskillige dage, var det næste bud: Vi kan tage 1.400. Det skal siges, at det var bedre end Finland, der ville tage 50. Det var flot – 1.400. Så tog man ned til EU og forhandlede dernede, kunne ikke blive enig om noget som helst og blev kun reddet af, at Albanien tilbød at tage 100.000. Helt ærligt, vil jeg sige til hr. Melchior og for den sags skyld også til hr. Engell og hr. Kaalund, her er der mulighed for, at Danmark kan fungere som foregangsland. Her er mulighed for, at vi kan gøre noget for stabiliteten på Balkan, her kan vi tage et konkret skridt, hvis vi ønsker det. Det har den danske regering desværre ikke indtil nu ønsket, og det synes vi er meget beklageligt.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det skal kun være en gentagelse af mit spørgsmål om, inden for hvilken tidsramme er det sådan, at FN-mandaterne og -aktionen skulle lykkes, når man ved, at der foreligger en plan fra NATO, og man ved, at Albanien har anmodet NATO om det her. Er hr. Søren Søndergaard bekendt med, at den albanske regering har anmodet FN om at få et mandat?

Der er tale om flere hundrede tusinde, adskillige hundrede tusinde flygtninge og fordrevne i den nordlige del af Albanien enten nu og eller vej dertil. Hvis man skulle imødekomme hr. Søren Søndergaards ønske om, at samtlige skulle til Vesteuropa eller Nordamerika, hvordan forestiller hr. Søren Søndergaard sig alene transportopgaven? Hvordan forestiller han sig, at det overhovedet skulle kunne lade sig gøre rent praktisk? Og ville det overhovedet være politisk hensigtsmæssigt? Mange af dem, der befinder sig der, vil jo klart tilbage til deres område så hurtigt som muligt, når der er tilvebragt fredelige forhold.